



மடல் - 4

உள்ளூர் அநீதுத் தீரன் செயற்பாட்டு மடல்

மாசி - 2005

எங்களின் அநீதில் எங்களின் தீரவில்.....

புலம்பெயர்வும், புலம்பெயர் வாழ்வும் வடகிழக்கு மக்களுக்கும் புதியவையல்ல, கடந்த இரண்டு தசாப்தங்களுக்கும் மேலாக பல்வேறு புலம்பெயர்வுகளையும், புலம்பெயர் வாழ்வையும் எதிர் கொண்டு வெற்றிகண்ட அனுபவங்களுக்குச் சொந்தக்காரர்கள் நாங்கள்.

முற்று முழுதான முற்றுகைக் காலங்களில், பொருளாதாரத் தடைக்காலங்களில் கூட புலம் பெயர் வாழ்வில் பட்டினிச் சாவுக்கோ அல்லது கொள்ளை நோய்களுக்கோ பலியாகாதவர்கள்.

இவை அறிவு பூர்வமான கற்றலுக்குரியவை. உலக நாடுகளில் ஏற்படுகின்ற புலம்பெயர் வாழ்வின் சிக்கல்களைத் தீர்க்கும் நிபுணத்துவ ஆலோசனைகளை வழங்கும் தகுதிப்பாடுடையவை.

ஆயினும் சுனாமிக் கும் பின்வான அனர்த்த முகாமைத்துவத்தின் தொடக்கத்தில் வெளிப்பட்ட இந்த அனுபவங்கள், அறிவு, ஆற்றல் என்பவை எத்தனாவிற்குக் கவனத்திற் கொள்ளப்பட்டு பலப்படுத்தப்படுகிறது. என்பது கேள்விக்குரியதாக இருக்கிறது.

கவாதீனமான சமூகங்களாக வளர்த்தெடுக்கப்பட வேண்டிய வடகிழக்குப் பகுதிகள் விகேயந்தி வாழும் சமூகங்களாக மாழ்க்கடிக்கப்படுவதற்கான மிகச் சிறந்த சந்தர்ப்பமாகச் சுனாமிக் கும் பின்வான இக்காலம் பயன்படுத்தப்படுகிறது. என்பது முன்றாவது கண்ணின் பார்வையாக இருக்கிறது.

-சீ. ஜெயசங்கர்-

எங்களின் அறிவில் எங்களின் திறனில்
தங்கிநிற்போம் நாங்கள்

எங்களின் நிலத்தில் எங்களின் விதைப்பில்
விளைவித்தே வாழ்வேோம்.

கட்டுப்படுத்தும் வாழ்க்கை முறைகளை
நீக்கி எழுந்திடுவேோம்.

சூழலிலிணைந்து வாழும் வழிகளை
மீளவும் ஆக்கிடுவேோம்.

சீ. ஜெயசங்கர்.

ஆசிரியர்கள்.

சீ. ஜெயசங்கர்.
கமலா வாசுகி.

உதவி ஆசிரியர்கள்

தி. லளினி
சுப. கௌரிஸ்வரன்.

ஆசிரியர் குழு

ஜோ. கருணேந்திரா.
எஸ். நித்தியா
ரா. சுபோஜா

கணினி வடிவமைப்பு.

Vathana Computer Works Centre,
No. 63, Trinco Road, Batticaloa.(2222323)

அஞ்சல் முகவரி

கில. 30, பழைய வாடி வீட்டு வீதி,
மட்டக்களப்பு.

அன்பளிப்பு - 10/=

சுனாம் சொல்லத் தரும் பாடம்

கடந்த 26.12.2004ம் திகதி நடந்த ஆழிப்பேரலை அனர்த்தம் எமக்குப் பல பாடங்களைப் புகட்டிச் சென்றுள்ளது. இதில் **kṛ K f f a k h d g h l k h f m i k t J** "மனிதர்களாகிய நாம் இயற்கையாக அமைந்துள்ள ஒழுங்கு முறைகளைக் குழப்பாமல் ஒத்திசைந்து வாழ்வதே எமது தொடர்சியான வாழ்க்கைக்கான உத்தரவாதமாக அமையும்" என்பதாகும்.

ஆழிப்பேரலைகளின் காரணமாக தாக்கத்திற்குள்ளாகிய கிராமங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு பார்க்கும் போது மேற்படி பாடத்தை மிக விரிவாக விளங்கிக் கொள்ள முடியும்.

இதன்படி ஆழிப்பேரலைகளின் அனர்த்தத்தால் அதிகமான உயிரிழப்புக்களையும் உடமை இழப்புக்களையும் சந்தித்த கிராமங்களை நோக்கும் போது, இத்தகைய கிராமங்களில் அதிகமானவை முன்னர் நீர்தேங்கி ஓடுகின்ற தோணாக்களாக, ஓடைகளாக, காலைய்களாக, கால்வாய்களாக அமைந்திருந்ததை அறிய முடிகிறது.

நிலத்திலும், கடலிலும் இடம் பெறும் நீரோட்டங்களை உள்ளெடுத்தும், வெளித்தள்ளியும் இயற்கை ஒழுங்கின்படி இயங்கி வந்த நிலத்தின் பகுதிகளாக மேற்படி தோணாக்கள், ஓடைகள், கால்வாய்கள் என்பன விளங்கி வந்துள்ளன.

இத்தகைய இயற்கையின் சமநிலையினை முன்னெடுத்த நீரேந்து பகுதிகள் எவ்வித சுற்றுச்சூழலியல் அக்கறைகளுமின்றி மனித வாழ்க்கைக்குரிய இடங்களாக மாற்றப்பட்டதன் காரணமாக பேரழிவிற்கு உள்ளாகும் நிலைமை ஏற்பட்டது.

உதாரணமாக 1957ம் ஆண்டில் இலங்கையில் நிகழ்ந்த பாரிய வெள்ள அனர்த்தத்தின் போது இலங்கையின் பிரதான ஆறுகள் ஊடாக கிழக்கு மாகாணத்தின் மட்டக்களப்பு வாவியினை வந்தடைந்த பெருவெள்ளத்தை இந்து சமுத்திரத்தினுள் சேர்ப்பித்த "ஆற்றுவாயாக" விளங்கிய கல்லடிக்கும் நாவலடிக்கும் இடையிலே இருந்த புதுமுகத்துவாரப் பகுதியானது இயல்பாகவே வெள்ளம் வடிந்த பின்னர் ஆற்றுவாயின் தன்மைக்கேற்ப வாவிக்கும் கடலுக்குமான நேரடித் தொடர்பிலிருந்து தற்காலிகமாக விடுபட்ட பின்னர் இப்பகுதி மனிதக் குடியிருப்பிற்கான இடமாக மெல்ல மெல்ல மாற்றப்பட்டு வந்துள்ளது.

ஏறத்தாழ 47வருடங்களின் பின்னர் இன்று, மேற்படி பகுதி ஆழிப்பேரலைகள் உட்புகுந்ததும் ஓர் ஊர் இருந்தது என்பதற்கான எவ்வித தடயங்களும் இல்லாது பழைய நிலைக்கு வந்து நிற்கின்றது.

இவ்விதமே காத்தான்குடி, மருதமுனை ஆகிய இடங்களில் முன்னர் தோணாக்களாக இருந்து பின்னர் மனிதக் குடியிருப்புக்களாக மாற்றப்பட்ட பகுதிகளே இன்று பேரழிவிற்குள்ளாகி மீண்டும் பழைய வடிவத்திற்கு வந்து நிற்கின்றன.

இவ்வாறு சுனாமியின் கோரமான தாக்குதல் பல மனிதக் குடியிருப்புக்களை துவம்சம் செய்த அதே வேளை, இயல்பாகவே அமைந்துள்ள நீரேந்து பகுதிகள், ஓடைகள், தோணாக்கள் மற்றும் இவற்றோடு பின்னிப்பிணைந்துள்ள கண்டல் தாவரங்கள் என்பவற்றில் எவ்வித மனிதத் தலயிடுகளையும் செலுத்தாது இயங்கிய கடலை அண்டிய கிராமங்கள் சில ஆழிப் பேரலையின் கோரத்தாக்குதல்களிலிருந்து தப்பிப்பிழைத்தவையாக உள்ளதனையும் காண முடிகின்றது.



இதற்கு உதாரணமாக மட்டக்களப்பு சந்திவெளியில் உள்ள கடற்கரையினை அண்டிய பாலையடித்தோணா கிராமத்தைக் காணலாம். இக்கிராமமானது இயல்பாகவே கடலை அண்டியிருந்த தோணாவிலும் அதிலிருந்த கண்டல்தாவரங்களிலும் எவ்வித மாற்றங்களையும் புரியாது தோணாவை அடுத்து அமையப் பெற்றிருந்ததால் கடலுக்கு மிக அருகில் இருந்தும் ஒப்பீட்டளவில், பாதிக்கப்பட்ட ஏனைய கிராமங்களைப் போல் கோரமாக தாக்கத்திற்குள்ளாகாது தப்பிப்பிழைத்துள்ளது. அதாவது இக்கிராமத்தினுள் கடல்நீர் வந்துள்ள போதிலும் அது இங்கிருந்த ஓலைக்குடிசைகளைக் கூட உடைக்க முடியாததாகவே இருந்துள்ளது.

மேற்படி பாலையடித்தோணாக் கிராமத்தவர்கள் பலருடன் உரையாடிய போது, "தோணா கிருத்ததால் நாங்கள் பாதுகாப்பாகத் தப்பித்து விட்டோம்", "முதலில் வந்த கடல் நீர் தோணாவைநிரப்பி ஊருக்குள் வருவதற்கிடையில் நாங்கள் ஊரை விட்டுத் தூர ஓடிவந்து விட்டோம்.", "பெரிய அலை தோணாக்குள்ளே விற வேண்டி கிருத்ததால் அதன் வேகம் குறைந்துவிட்டது." என்று பலவாறு தோணாவால் நாங்கள் தப்பிய கதைகளைக் கூறிக்கொள்கின்றார்கள்.

இவ்வாறே மட்டக்களப்பு முகத்துவாரத்திற்குள்ளால் மட்டிக்கழிக் கிராமத்தின் முன் பகுதியைத்தாக்கி மட்டிக்கழி வாவியின் ஊடாகப் பாய்ந்த பேரலையில் சிக்குண்ட மட்டிக்கழியின் முன் பகுதியில் வாழ்ந்த பலர், மட்டிக்கழி வாவியிலிருந்த கண்ணா, கிண்ணை, தில்லை முதலிய கண்டல் தாவரங்களில் சிக்குண்டு தமது உயிர்களைக் காப்பாற்றிக்கொள்ள முடிந்துள்ளது. இதேபோல் வட்டவான் கிராமத்திலும் பேரலையில் சிக்கிய பலர் அங்கு நின்ற கண்டல் தாவரங்களில் சிக்குண்டதால் தப்பித்துள்ளார்கள்.

இதேவேளை மேற்படி மட்டிக்கழி வாவிடிலுள்ள கண்டல்தாவரங்களில் பேரலை மோதியதன் காரணமாக அதன் வேகம் தடைப்பட்டதுடன் மட்டிக்கழி கிராமத்தின் பின் பகுதி குடியிருப்புக்களில் வாழ்ந்த மக்கள் உயிர் தப்ப முடிந்துள்ளது.

இதேபோல் அமிர்தகழிக்குள்ளால் வந்த ஆழிப்பேரலை அமிர்தகழிக்கும் புன்னைச்சோலைக்கும் இடையேயுள்ள “பழைய ஆறு” என்னும் நீரேந்து பகுதிக்குள் விழ வேண்டியிருந்ததால் அதன் வேகம் குறைந்து புன்னைச்சோலைக் கிராமம் பாதுகாக்கப்பட்டிருக்கிறது.

இவ்வாறே அட்டாளைச்சேனையில் வந்த பேரலை அங்கே உள்ள தோணாவிற்குள் விழுந்து வர வேண்டியிருந்ததால் அதன் வேகம் தணிந்து அட்டாளைச்சேனையின் உயிரிழப்புக்கள் மிகவும் குறைவாக ஏற்பட்டதாக அறியமுடிகின்றது.

இவ்விதமாக சுனாமி எனப்படும் ஆழிப்பேரலைகளின் தாக்கம் எமக்குப் பல பாடங்களைப் புகட்டிச் சென்றுள்ளது. இத்தகைய பாடங்களைச் சரிவரக் கற்று எமது எதிர்காலத் திட்டங்களை “சுற்றுப்புறச் சூழலியல்” பார்வையுடன் மீள் கட்டமைப்புச் செய்யும் போதே நாம் இனி வரும் சுனாமி, குறாவளி, மற்றும் வெள்ளம் முதலிய இயற்கை அனர்த்தங்களிலிருந்து எமது எதிர்காலச் சந்ததியைக் காப்பாற்றிக் கொள்ளமுடியும்.

எனவே இயற்கை ஒழுங்கின்படி எமது சூழலில் இயல்பாகவே அமைந்துள்ள நீரேந்து பகுதிகளான தோணாக்கள், ஓடைகள், கால்வாய்கள், என்பனவற்றையும் அதனோடிணைந்த கண்டல் தாவரங்களையும் மீளவும் அதன் தன்மைகளுக்கேற்ப இயங்க விடுவதன் ஊடாகவே எமது சந்ததியின் எதிர்கால வாழ்வை நாம் உறுதிப்படுத்திக் கொள்ளமுடியும். இதுவே சுனாமி சொல்லித்தரும் பாடமாகும்.

மூன்றாவது கண் குழு சார்பாக

து. கௌரீஸ்வரன்

பெஞ்சமின், யாழ்ப்பாணம் அறிந்த நாடக ஒப்பணைக் கலைஞர். அவரது ஆளுமை தனித்து எழுதப்பட வேண்டியது. இங்கு பெஞ்சமின் பற்றிக் குறிப்பிடுவதன் நோக்கம் வித்தியாசமானது.

ஒரு சமயம் பாடசாலகளுக்கான தமிழ்த் தின நாடகப் போட்டிக்கு ஒப்பணை போட்டு மாணவ மாணவியர் தயாராகிக்

கொண்டிருக்கிறார்கள். பெரும்பாலான பாடசாலை நாடகக் குழுக்களுக்கும் பெஞ்சமின்தான் ஒப்பணையாளராக இருப்பார்.

இதன் காரணமாக

அவர்

உதவியாளர்களுடன் வருவார்.

உதவியாளர்களுக்கு சில அறிவுறுத்தல்களுடன் சில இடைநிலைப் பணிகளை ஒப்படைத்துவிட்டு அவர் அனைத்துக் குழுக்களையும் முழுமைப்படுத்தும் பணிகளைக் கவனித்து வருவார்.

நாங்கள் யாழ் இந்து மகளிர் மாணவியரது நாடகத் தயாரிப்பின் சம்பந்தப்பட்டிருந்தோம். மாணவியருக்கு ஒப்பணை நடந்து கொண்டிருக்கும் பொழுது. ஒரு மாணவி வந்து, “சேர் பெஞ்சமினுடன் வந்த குஞ்சமீன் எங்களிலை பழகிது” என்றபொழுது எழுந்த சிரிப்பொலி இன்றும் நினைவுக்கு வரும் பொழுதெல்லாம் எதிரொலித்துக் கொண்டே இருக்கிறது.

குஞ்சமீன்கள் பற்றி இப்பொழுது ஏன் எழுதுகிறேன்?

சுனாமிக்கு பின் எமது பிரதேசங்களைக் கட்டியெழுப்ப உழைக்கின்ற நிறுவனங்களுடன், குழுவாகத், தனியாக வந்து செல்கின்ற பல நிபுணர்களை காண்கிறபொழுது “பெஞ்சமீனுடன் வந்த குஞ்சமீன்” என்ற கூற்றே நினைவுக்கு வந்தபடி இருக்கின்றது. நாட்டில் இருக்கின்ற ஆற்றல்கள் திறன்கள் வளங்கள் எத்தனாவிற்கு அடையாளம் காணப்பட்டிருக்கின்றன, பயன்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன என்ற சிந்தனைப் போக்கு மிகவும் பலவீனமானதாகவே காணப்படுகின்றது. மாறாக சூழலையோ, சூழலை

பெஞ்சமீனும் குஞ்சமீனும்

புரிந்துகொள்ளாத அடிப்படைத் திறன்களுடன் மட்டுமே கூடிய நிபுணர்களின் அலையடிப்பையே காணமுடிகிறது.

எங்களது அனர்த்தச் சூழல் அதிக வருவாயுடன் கூடிய பயிற்சி களங்களாக பயன்படுத்தப்படுகின்றன என்ற சந்தேகம் எழுவது தவிர்க்க முடியாததாக இருக்கிறது.

அனர்த்தச் சூழலில் இருந்து எங்களை விடுவிப்பது என்பது நிண்ட கால, கண்ணுக்குப் புலப்படாத அடிமைச் சூழலில் பிடித்து வைப்பதற்கான ஏற்பாடாக இருக்கவே கூடாது.

மாறாக.....

-சீ. ஜெயசங்கர்-

சுனாமி அனர்த்தம் தொடர்பான ஆரம்ப செய்திகள் வெளிவரத் தொடங்கிய பொழுது “ஆச்டாக்” இன் இன்றைய தலைப்புச் செய்திகள் தொலைக்காட்சிச் சேவையின் செய்தி வாசிப்பவர் தென்னிந்தியாவின் தமிழ்நாட்டிலிருந்து அழிவுகள் பற்றிய செய்திகளை வழங்கிக் கொண்டிருந்த செய்தியாளரிடம் கேட்டார், “வியாபார நடவடிக்கைகளுக்கு எந்தளவு பாதிப்புக்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன என்று கூறமுடியுமா? அவைபற்றி அறிந்து கொள்ள முடியுமா? ஏனெனில் எங்களுடைய வியாபாரத்

முறைமைகளில் பேரழிவை ஏற்படுத்தியிருக்கிறது. ஐக்கிய நாடுகள் சபையின் உணவு விவசாய நிறுவனம் ஒரு தடவை குறிப்பிட்டது போல பலாத்காரப் படுத்திவிட்டு ஓடிவிடும் தொழில்துறை நடவடிக்கைகளுக்கு மிகப் பெருமளவில் உலக வங்கியே பண உதவி வழங்குகிறது. ஏறத்தாழ 72 வீதமான இறால் பண்ணை வியாபாரம் ஆசியாவுக்குள் ளேயே அடங்கியிருக்கிறது.

உலகின் மிக முக்கியமான சுற்றுச்சூழல் பாதுகாப்பு முறையான கண்ணாக்காடுகளின் அழிவிலேயே இறால் பண்ணைகளின்

ஊதிய சங்காகவே இருக்கின்றது. இறால் பண்ணையாக்கம் கண்ணாக்களின் அழிதொழிப்பின் ஊழித்தாண்டவமாக உலகின் அரைப்பங்கு கண்ணாக்ககளை இல்லாதொழித்திருக்கிறது. 1960 களிலிருந்து நீர் வாழ் உயிரின வளர்ப்புக் கைத்தொழில் வளர்ச்சியும் 65,000 ஹெக்டேயர் கண்ணாக்களின் அழிவை உண்டாக்கியிருக்கிறது. இந்தோனேஷியாவில் ஜாவா 70 வீதமான கண்ணாக்களையும் சுலாவீசி 49 வீதமும், சுமாத் திராவில் 36 வீதமும் இக் கண்ணாக்கள் அழிந்துள்ளன. சுனாமி உக்கிரமாகத் தாக்கிக் கொண்டிருந்த

சுனாமி, கண்ணாக்களும் சந்தைப் பொருளாதாரமும்

தலைவர்களுக்கு அவை முக்கியம்”. சுனாமி ஏற்படுத்திய அழிவுகள் பெரும்பாலும் தவறான வியாபாரப் பொருளாதார நடவடிக்கைகளின் விளைவுதான் என்பதை அந்தச் செய்தியாளர் சிறிதளவு அல்லது குறிப்பிடத்தக்க வகையில் அறிந்திருக்கலாம் அல்லது உணர்ந்திருக்கலாம். இந்த மனித வாழ்வைக் காவு கொள்ளும் வளரும் பொருளாதாரத்தை முன்னெடுக்க வைக்கும் நவதாரளவாத பொருளாதாரக் கொள்கைகளே சுனாமி அனர்த்தின் விளைவுகளை மிக மோசமானதாக்கியிருக்கிறது. உலக வங்கி, சந்தேச நாணய நிதியம் என்பவற்றால் முன்னெடுக்கப்படும் பித்தப் பிடித்த பொருளாதாரக் கொள்கையின் வெளிப்பாடே இது. அதாவது சுற்றுச்சூழலை, இயற்கையை மற்றும் மனித உயிர்களை பலாத்காரப்படுத்தி மிகவும் சிறிதளவானோருக்கு நன்மை பயக்கக் கூடிய நிலைநிற்க முடியாத பொருளாதார வளர்ச்சியை ஏற்படுத்தல்.

1980 களிலிருந்து ஆசியாவின் கடற்கரையோரப் பிராந்தியங்கள் திட்டமிடப்பட்ட வகையில் பாரிய கைத்தொழில் மயப்படுத்தப்பட்ட இறால் நிறுவனங்களால் சுற்றுச் சூழலுக்கு நடு அற்ற நீர் வாழ் உயிரின வளர்ப்பு கொண்டு வரப்படுகின்றது. 2000 ஆம் ஆண்டில் 8 மில்லியன் தொன்களுக்கும் மேலான இறால் உற்பத்தி (ஏற்கனவே வலுவற்றப் போயிருந்த சுற்றுச்சூழல்)

விரிவாக்கம் நிகழ்கின்றது. ஒவ்வொரு ஏக்கர் கண்ணாக்காட்டினதும் அழிவின் விளைவாக 676 இறாத்தல் கடலுயிரின அறுவடைகள் அழிக்கப்படுவதாகக் காட்டப்படுகிறது.



கண்ணாக்காட்டுச் சதப்பு நிலங்கள் பாரிய அலைகளின் தாக்கத்திலிருந்து கரையோரப் பிரதேசங்களைப் பாதுகாக்கும் இயற்கையான காப்பரண்களாகும் சுறாவளியினால் ஏற்படக்கூடிய தாக்கங்களையும் வலுவழிக்ச் செய்கின்றது. வர்த்தக நோக்கங்களுக்கான முக்கால் வாசிப்பங்கு மீன்களின் வாழ்க்கை வட்டத்திற்கான பகுதியினை இக் கண்ணாக்காடுகள் வழங்குகின்றன.

உலகில் மிக அதிகளவில் அருகிவரும் உயிரினங்களில் கண்ணாக்களும் ஒன்றாக இருக்கின்றன. இவற்றை மீள நாட்டி வளர்த்தெடுக்கும் முயற்சிகள் நிகழினும் பிழையான பொருளாதாரக் கொள்கைகள் கண்ணாக்களின் அழிவை துரிதப்படுத்துவதாகவே காணப்படுகின்றன.

சூழலியலாளர்களும், சுற்றுச் சூழலாளர்களும் இவை பற்றி எச்சரிக்கின்ற போதும் உலக வங்கியின் காதில் அது செவிடன் காதில்

வேளையில் இந்தோனேஷியாவின் “Aceh” என்னும் இடத்தில் மரக்கட்டைகள் ஏற்றும் நிறுவனம் மலேசியாவுக்கும் சிங்கப்பூருக்கும் இடையிலான ஏற்றுமதியினை செய்தவண்ணம் இருந்தன.

இந்தியாவில் கண்ணாக்காப்பரண்கள் கடந்த மூன்று தசாப்தங்களிலிருந்ததை விடவும் மிகவும் பெருமளவிற்கு இல்லாதொழிக்கப்பட்டுள்ளது. 1963 இற்கும் 1970 ந்கும் இடையில் இந்தியாவில் 50வீதமான கண்ணாக்கள் அழிக்கப்பட்டு விட்டன. இறால் பண்ணைகளை உருவாக்குவதற்காக உள்ளூர் சமூகங்கள் வலுக்கட்டாயமாக அகற்றப்பட்டிருக்கின்றன. ஆந்திரப் பிரதேசத்தில் 50,000 ந்கும் அதிகமான மக்கள் வலுக்கட்டாயமாக அகற்றப்பட்டிருக்கிறார்கள் நாடு முழுவதும் கடற் தொழிற் பண்ணைகளை உருவாக்க பல இலட்சக்கணக்கான மக்கள் இடம் பெயர்க்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். எஞ்சியிருந்த கண்ணாக்களும் உல்லாச விடுதித் துறைக்காக வெட்டியளிக்கப்பட்டன. சுற்றுச் சூழல் மற்றும், வனவள அமைச்சு, கைத்தொழில் துறை அமைச்சு ஆகியவற்றின் உதவியுடனும், ஊக்குவிப்புடனும் கட்டுமானக்காரர்கள் கரையோரங்களுட் புருந்து அழித்தார்கள்.

சுற்றுச் சூழலியலாளர்களின் கருத்துக்களைப் புறந்தள்ளி ஐந்து நட்சத்திர விடுதிகளும், ‘கோல்ப்’ திடல்களும், கைத்தொழில் துறைகளும், விடுதி இல்லங்களும், கரையோரப் பகுதிகளில் முளைத்தெழுந்தன. மேற்படி இரண்டு அமைச்சுக்களும்

கரையோர ஒழுங்கமைப்பு வலய விதி முறைகளை வலுவற்றதாகக் கரையோரங்களில் கடைப்பிடிக்கப் படவேண்டிய 500m தடுப்புப் பிரதேசங்களுக்குள் உல்லாச விடுதிகளைக் கட்டுவதற்கான சூழலை உருவாக்குவதில் உழைத்தனர். சந்தைப் பொருளாதார யுகத்தில் அதிகாரிகளுக்கும், கைத்தொழிற் துறையாளர்களுக்கும்மான கூட்டு “பிரகாசீக்கும் இந்தியா” என்ற தவறாக முன்மொழியப்பட்ட சுலோகத்தினூடு பிரதிபலிக்கிறது.

பெருமளவிலான மனித அழிவிற்கான பொறுப்பு அரசாங்கத்திற்கும், திறந்த சந்தையாளர்களுக்கும் உடையதாகின்றது.

ஆசிய பசுபிக் பிராந்தியத்தில் சுற்றுலாத்துறையில் ஏற்பட்ட பெருவளர்ச்சி, இறால் வளர்ப்பு வளர்ச்சியில் ஏற்பட்ட அழிவுகரமான வீழ்ச்சியுடன் தொடர்புபட்டதாக இருக்கிறது. கடந்த தசாப்தத்திற்கு மேலாக உலகின் ஏனைய பிராந்தியங்களை விட சுற்றுலாப் பயணிகளின் வருகையும் வருமானமும் மிகவும் வேகமான அதிகரிப்பைக் கொண்டதாக இருக்கிறது. பெரும்பாலும் கைத் தொழில் நாடுகளையும் விட இருமடங்கானதாக இருக்கிறது. இரண்டாயிரத்து பத்தாம் ஆண்டிற்கான சுற்றுலாத்துறையினரின் வருகை பற்றிய கணிப்பீடு அமெரிக்க நாடுகளினதையும் கடந்ததாக 229 மில்லியன் தொகையினரான சுற்றுலா பயணிகளின் வருகையுடன் உலகின் சுற்றுலாத் துறையின் இரண்டாவது இடத்தினை கொண்டதாக இருக்குமென கணிக்கப்படுகிறது. அதாவது மிகவும் கவர்ச்சிகரமானதும், அபரிமிதமானதுமான பொருளாதார வளர்ச்சியின் கணிப்பீடு கூட்டப்படினும், சுற்றுச்சூழல் மீது நிகழ்த்தியிருக்கும் அளவிடப்பட முடியாத பாதிப்புக்களால் இந்த நாடுகள் அனுபவித்த துயரங்கள் எதிர்காலத்தில் அவை எதிர்கொள்ள இருப்பவை என்பவற்றை மறைக்கின்றது. கடந்த இரண்டு தசாப்தங்களில் வங்காள விரிகுடா, அராபியக்கடல், இந்தசமுத்திரத்தின் மலாக்கா நீரிணை தென்பசுபிக் சமுத்திரம் முழுவதினதும் கரையோரங்களில் சுற்றுலாத்துறை, உல்லாச விடுதிகள் என்பவற்றில் அபரிமிதமான முதலீடுகளை

அவதானிக்கக் கூடியதாக இருக்கிறது.

சுனாமியின் கொடூர தாக்குதலுக்கு மியன்மாரும், மாலையீவும் மிகக் குறைந்த அளவிலான பாதிப்புக்களையே எதிர் கொண்டு இருக்கின்றன. ஏனென்றால் இதுவரையில் சுற்றுலாத் தொழிற் துறையின் உணர் கொம்புகள் அந்த நாட்டின் கரையோரங்களின் கண்ணாச் சதுப்பு நிலங்களையும், பவளப்பாறைகளையும் தீண்டவில்லை.

மாலையீவு தீவுக் கூட்டங்களைச் சுற்றியுள்ள பாரிய பவளப்பாறைகள் அசுர வேகங் கொண்டு வந்த ஆழிப் பேரலைகளின் வேகத்தை பெருமளவிற்கு தணித்து விட்டதன் காரணமாக மனித உயிர் அழிவுகள் நூற்றுக்கும் சற்று அதிகமானதாக கட்டுப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. அலைகளை தடுப்பதின் ஊடாக, அலைகளின் வேகத்தை தடைப்படுத்துவதன் ஊடாக பவளப்பாறைகள் கடலின் கோபத்தை உறிஞ்சி எடுத்துவிட்டன. எது எப்படி இருந்தபொழுதும் துயரம் என்னவென்றால் உலகின் எழுபது வீதத்துக்கும் மேலான பவளப்பாறைகள் அழிக்கப்பட்டு விட்டன என்பதுதான்.

தாய்லாந்தின் மேற்குக்கரையோரமான சுரின் தீவுத் தொடர்கள் மேலே குறிப்பிடப்பட்டதைப் போல பாரிய அழிவுகளில் இருந்து தப்பித்துக் கொண்டது. தீவுக் கூட்டங்களைச் சுற்றி இருக்கின்ற பவளப்பாறைகள் மூர்க்கம் கொண்ட பேரலைகளின் தாக்குதல்களை தாங்கிக் கொண்டு சுனாமியின் அசுர வேகத்தைத் தடைப்படுத்துவதில் உதவியது. தரையில் இருந்து கடலை நோக்கிய நீரோட்டத்தை வடிகட்டுவதனுடாக கண்ணாக்காடுகள் கடற்கரையைத் தாண்டியுள்ள பவளப்பாறையை பாதுகாக்கின்றன.

சுற்றுலாத்துறையின் வளர்ச்சி அது சூழலியல் சுற்றுலாத்துறை அல்லது பொழுதுபோக்கு சுற்றுலாத்துறை என்று எந்தப் பெயரில் இருந்தாலும் அவை கண்ணாக்களை பெருமளவு அழித்துவிட்டன. பவளப்பாறைகளை அழித்தொழித்து விட்டன. கண்ணாக்காடுகள் வலுவானதாக இருந்திருப்பின் சுனாமியினால் ஏற்பட்ட அழிவுகள் மிகப் பெருமளவிற்கு குறைக்கப்பட்டிருக்கும்.

கண்ணாக்கள் இரட்டைப் பாதுகாப்பை வழங்குகின்றன என்கிறார்கள் சூழலியாளர்கள். முதலாவது படையாக உள்ள நெகிழ்ச்சியான கிளைகளை உடையதும் கரையோர நீர்ப்பரப்புகளில் தொங்குதிறமான வேர்களுையுடைய சிவப்பு நிறக் கண்ணாக்கள் முதற்படையாக அமைந்து முதலாவது அதிர்ச்சி அலைகளை தாங்கிக் கொள்கின்றன. கறுத்து உயர்ந்த கண்ணாக்கள் இரண்டாவது படையாக அமைந்து சுவர் போலத் தொழிற்பட்டுக் கடலின் பெருமளவு கோபத்தைத் தாங்கிக் கொள்கிறது. இவற்றுக்கும் மேலாக கண்ணாக்கள் சமுத்திர “பைற்றோபிளாண்டன்” இலும் பார்க்க புகோள வெப்பமடைதலுக்கான காரணியான காபனீரொட்சைட்டை உறிஞ்சிக் கொள்கிறது.

பங்களாதேசில் முன்பு இது நடந்தது. 1960 இல் கண்ணாக்கள் வலுவாகவுள்ள கரையோர பகுதியொன்றை சுனாமி தாக்கியது. எந்தவொரு உயிரிழப்பும் அங்கு ஏற்படவில்லை. இந்தக் கண்ணாக்கள் வெட்டப்பட்டு இறால் பண்ணைகள் உருவாக்கப்பட்டன. 1991ஆம் ஆண்டு முன்னைய அளவிலான வலுவுடன் அதே கரையோரப் பிரதேசத்தை சுனாமி அலை தாக்கியது. ஆயிரக் கணக்கில் மக்கள் இறந்தனர். தென்னிந்தியாவில் தமிழ் நாட்டில் உள்ள கண்ணாக்கள் நிறைந்துள்ள பிச்சாவரம், முத்துப்பேட்டை கரையோரப் பிரதேசங்கள் மிகக் குறைந்த அளவிலான மனித உயிர்களையும் குறைந்த அளவிலான பொருளாதார சேதங்களையே டிசம்பர் 26 இன் போது சந்தித்தன. முன்பு கண்ணாக்களுக்குப் பிரசித்தமான ஓரிசாவில் உள்ள பிறற்கணிக்கா ஒக்டோபர் 1999 இல் தாக்கிய “சுப்பர் சைக்கிளோன்” இன் தாக்கத்தை வெகுவாகக் குறைத்திருந்தது. அங்கு டிசம்பர் 26 சுனாமியில் பத்தாயிரத்துக்கும் மேற்பட்ட மக்கள் அழிந்தார்கள் இலட்சக்கணக்கான மக்கள் வீடுகளை இழந்து தவிக்கிறார்கள்.

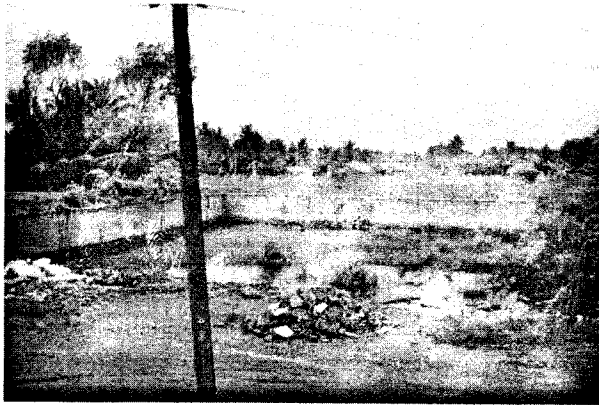
டிசம்பர் 26 சுனாமியின் மையம் இந்தோனேசியாவில் உள்ள சிமேவத்தீவின் அருகாமையாகும். குறிப்பிட்ட இந்தத்தீவின் மனித அழிவு மிகக் குறிப்பிடும்படி மிக்க குறைவானதாகும். ஏனென்றால் இந்தத் தீவில் வாழ்பவர்கள் சுனாமி பற்றிய பாரம்பரிய அறிவுடையவர்கள் அதாவது பூகம்பம் ஒன்றினைத் தொடர்ந்து சுனாமி

வரும் என்பதை அவர்கள் அறிந்திருந்தனர். சீமேவத்தீவிற்கு அருகாமையில் உள்ள நியாஸ்தீவில் கண்ணாக்கள் பாதுகாப்பு அரண்களாகத் தொழிற்பட்டு மக்களை அழிவில் இருந்து பாதுகாத்தன. வளர்முக நாடுகளுக்கு முன்னால் இருக்கின்ற சவால் என்னவென்றால் காலங்காலமாகப் பரீட்சித்து உள்ளூர் சமுதாயங்களால் செம்மைப்படுத்தப்பட்ட தொழில்நுட்பங்களில் இருந்து கற்றுக் கொண்டதாகும்.

நாங்கள் இப்பொழுது சுற்றுச்சூழலை பாதுகாப்பதன் ஊடாக வளர்ச்சியை மையப்படுத்திய சந்தைப் பொருளாதாரத்தால் ஏற்படக் கூடிய பேரழிவை குறைப்பதன் ஒப்பீட்டு ரீதியான சாதகத்தன்மையைப் பார்ப்போம். கடந்த 15 வருடங்களில் 10 மடங்கு வளர்ச்சி அடைந்துள்ள இறால் பண்ணை தொழிற்துறையின் தற்போதைய பெறுமதி 9 பில்லியன் டொலர்களாகும் வடஅமெரிக்கா, ஜப்பான், மேற்கு ஐரோப்பாவில் இறால் பாவனை கடந்த 10 வருடங்களில் 300 வீதமாக அதிகரித்திருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது. டிசம்பர் 26 சுனாமி பேரலைகள் பதினொரு ஆசிய நாடுகளில் மட்டும் ஏற்படுத்திய அழிவு இறால் தொழிற்துறையால் ஈட்டப்பட்ட வருவாயையும் பல மடங்கு தாண்டியது. ஒன்றரை இலட்சத்துக்கும் மேற்பட்ட மக்களின் அழிவு அளவிடமுடியாத சமூகப் பொருளாதார இழப்பில் இருந்து மீள்வதற்கான காலம் நிச்சயப்படுத்த முடியாது. உலக நாடுகள் இதுவரையில் 4 பில்லியன் அமெரிக்க டொலர்களை உதவுவதாக வாக்களித்துள்ளன. இது நிவாரண முகவர்களால் செலவழிக்கப்பட்ட பில்லியன்களை உள்ளடக்கியதல்ல. உதவித்தொகையை மேலதிகமாக 1.5 பில்லியன் அமெரிக்க டொலர்களாக உலகவங்கி கருத்துக்கொண்டிருக்கிறது.

ஏற்கனவே 175 பில்லியன் அமெரிக்க டொலர்களை (ஜனவரி 10 2005 வரை) உலக வங்கியின் தலைவர் ("ஜேம்ஸ் வொல்வென்சொன்") தேவையைப் பொறுத்த நாங்கள் 1 பில்லியன் தொடலரில் இருந்து 1.5 பில்லியன்வரை தொகையை அதிகரிக்கலாம் என்று கூறியிருப்பதாக மேற்கோள் காட்டப்படுகிறது.

மேலதிகமாக உலக உணவுத்திட்டம் இரண்டு பில்லியன் மக்களுக்கு அடுத்த ஆறுமாத காலங்களுக்கு உணவளிக்கத்திட்டமிடுகிறது. இந்த உணவு வழங்கும் திட்டத்திற்கு 180 பில்லியன் அமெரிக்க டொலர்வரை செலவாகும். தொடர்ந்துவரும் உலகவங்கியின் தலைவர்கள் சூழலியலுக்குச் சாதகமற்ற ஆனால் சந்தைக்கு நட்பான பொருளாதாரக் கொள்கைகளை கடுமையாக முன்னெடுப்பதை தவிர்த்துக் கொள்வதன் மூலம் மட்டுமே பெருமளவிலான மனித உயிர்களையும் அழிவின் பின்னான செலவுகளையும் சேமித்துக் கொள்ளலாம்.



சுற்றுச்சூழலை, மனித உயிர்களை கருத்திற் கொள்ளாது சந்தை மறுசீரமைப்பை முன்னகத்திச் செல்வதன் ஊடாக எத்தகைய பயனை உலகம் அடையப் போகிறது. சுற்றுலாத்துறை நீர்வளத்துறை என்பவற்றிற்கு உதவிப் பணமாக வழங்குகின்றதன் மூலம் மூலதனப் பின்னணியை வழங்கி அடையப் பெறும் இலாப நட்பு என்வற்றை சமூகச் செலவு உட்பட்ட ஆதாயக் கணக்கை "போல்வென்சொன்னால்" நியாயப்படுத்த முடியுமா?

இறால் பண்ணைகளை இப்போது எடுத்துக் கொள்வோம். இறால் பண்ணைகளின் காலம், வயது இரண்டு தொடக்கம் ஐந்து வருடங்களாகும். இதன் பின்பு இறால் வளர்ப்புக் குட்டைகள் கைவிடப்படுகின்றபொழுது அங்கு நச்சு கழிவு, சிதைக்கப்பட்ட சூழல் முறைமைகள், குடிபெயர்க்கப்பட்ட சமுதாயங்கள், நாசம் செய்யப்பட்ட ஜீவாதார அம்சங்கள் என்பனவே எஞ்சுகின்றன. கண்ணாக்கள் உள்ளிட்ட இயற்கையான சூழலியல் முறைமையின் இழப்பிலேயே இறால் பண்ணைகள் உருவாகின்றன.

இதே சுற்றுலா நட்பு பிந்தொரு

இயற்கை ஒழுங்குகள் சிதையாத கரையோரப் பகுதியில் நடைமுறைப்படுத்தப் படுகின்றது. இறால் பண்ணைகளால் இழக்கப்படுகின்ற பொருளாதார பெறுமானங்கள் இறால் பண்ணைகளால் கிடைக்கப் பெறுகின்ற வருவாயிலும் அண்ணளவாக ஐந்து மடங்கு என மதிப்பிடப்படுகிறது.

சுற்றுலாத்துறை எதோ சிறந்ததல்ல. "கடவுளின் சொந்தத் தேசம்" என வர்ணிக்கப்பட்டு சந்தைப்படுத்தப்படும் தென்இந்தியாவின் கேரள மாநிலம் சுற்றுலாத்துறையினரைக் கவருவதற்காக கண்ணாக்காடுகளை அழித்தொழித்தது.

ஆனால் சுனாமி அனர்த்தம் நிகழ்ந்ததன் பிற்பாடு பேரலைகளை எதிர்கொள்ளவென கடற்கரையோரங்களில் கண்ணாக்களை நாம் 350 பில்லியன் ரூபாய் திட்டத்தை மாநில அரசு அறிவித்திருக்கிறது. ஆசியாவின் ஏனைய சுற்றுலா மையங்களும்

இப்பொழுது மீள்சீர்தனை செய்ய வேண்டிய தேவையிருக்கிறது.

எனவே இப்பொழுது கேள்வியொன்றை எழுப்ப வேண்டியதேவை இருக்கிறது. அதாவது சந்தைப் பொருளாதாரம் என்ற மந்திரத்தின் முட்டாள்தனத்தை பாரிய அளவிலான உயிர்களை பலிகொடுத்துத்தானா விளங்கிக் கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது? சந்தைப் பொருளாதாரத்தை முன்னெடுப்பது புத்திசாலித்தனமற்றது என்பதைப் புரிந்துகொள்ள எங்களில் எத்தனைபேர் இன்னும் பலியாக வேண்டும்? இன்னும் எத்தனை பில்லியன் கணக்கான மக்கள் வீடுவாசல்களை இழந்து அகதிகளாக அலைய வேண்டும்.

இந்த இழப்புகளுக்கும், துயரங்களுக்கும் பொறுப்புச் சொல்ல வேண்டிய சந்தைப் பொருளியலாளர்களை யார் கையாள்வது? ஆங்கிலத்தில்யூ..

தேவீந்தர் சர்மா

(புது டில்லியைத் தளமாக்க கொண்ட உணவு மற்றும் வர்த்தக கொள்கை வகுப்பாளர். இவரது ஆக்கங்களில் GATT to WTO Seeds of despair, In the Feminine Trap. என்பனவும் அடங்கும்.)

எஸ். நத்தியா
தமிழாக்கம் : சி. ஜெயசங்கர்,

சுனாமியினால் மறைமுகமாக பாதிக்கப்பட்டோர்

26.12.2004 அன்று கடலை நோக்கி விடியலுக்காக காத்திருந்த கரையோர மக்களின் நம்பிக்கைகளையும் வாழ்க்கைகளையும் எதிர்கால கனவுகளையும் அழித்தது “சுனாமி” என்னும் அழிப்பேரலைகள் என்று மட்டும்தான் எல்லோருக்கும் தெரியும் ஆனால் இத்தகைய மீனவ சமூகத்தை நம்பி வாழ்க்கை நடத்திய கரையோரத்தை அண்டி அமைந்துள்ள சமூகங்கள் அடைந்த அவல நிலையை யாகுமே அறியவில்லை. அது மட்டுமின்றி இவற்றைப் பற்றி யாகுமே அறிய எத்தனிக்கவும் இல்லை. என்பதுதான் மிகவும் வேதனைக்கு உரிய விடயமாகும்.

கரையோர மக்களின் அடிப்படைத் தேவைகளை நிறைவு செய்யும் மோசன், ஓடாவி, சிறுவியாபாரிகள், வர்ணப்புச்சாளர்கள் வேறு சில கூலி வேலைகளை செய்வோர் என பாதிப்படைந்த கரையோர சமூகத்தை நம்பி எமது அன்றாட வாழ்க்கையை நடத்திய நாங்கள் இந்த சமூகம் முற்றாக உருக்குலைந்த போது நாங்களும் உருக்குலைந்துதான் போனோம். என்று கூறினால் அது மிகையாகாது. பொருளாதார அடிப்படையில் இவ்வாறு பாதிப்படைந்த நாங்கள் உயிரைக் காக்கும் முயற்சியில் முகாம்களை நாடிச்சென்ற போது அங்கும் எங்குமிருந்த காத்திருந்தது ஏமாற்றம் மட்டும்தான்.

முகாம்களில் தங்கியிருந்த எம்மை சில அதிகாரிகள் “உங்கட கிராமத்திற்கு சுனாமி வரவில்லை நீங்க உங்கட வீடுகளுக்கு செல்லலாம்” எனக் கூறி ஒரு சில நாட்களிலேயே திருப்பி அனுப்பப்பட்டோம். இதனால் பாதிக்கப்பட்டோர்களுக்கு வழங்கப்பட்ட நிவாரணப் பொருட்களும் எமக்கு கிடைக்கப் பெறவில்லை.

எங்களால் பழைய தொழில் துறைகளுக்குச் செல்லவும் முடியாமல் வருமானத்திற்கும் வேறு வழிகள் இன்றி வறண்ட நிலையில் வாடிக்கொண்டு தவிக்கும் எமக்கு உதவுவதற்கு யாரும் இதவரையிலும் முன் வரவில்லை.

எமது சமூகம் ஒன்றும் பொன்னையும் பொருளையும் சேர்த்து வைத்துக் கொண்டு வாழ்க்கை நடத்தும் உயர் மட்ட சமூகம் அல்ல அன்றாடம் உழைத்து அன்றைய தேவைகளை பூர்த்தி செய்து கொண்டு வாழ்க்கை நடத்தும் அடிமட்டத்தை சேர்ந்த சமூகம் ஆகும். எங்களால் ஒரு “கர்த்தாள்” களையோ, ஊரடங்கச் சட்டத்தையோ, சமாளிக்க முடியாமல் தவிக்கும் போது இத்தகைய ஒரு நிலையில் எங்களால் என்னதான் செய்ய முடியும்.

சுனாமி எமது வீடுகளை அழிக்கவில்லைதான். ஆனால் நாங்கள் வீடுபோல் பாவித்த எமது தொழிலகங்களை அழித்துச் சென்றது என்னமோ உண்மைதான். இதனால் தொழில் நிலையங்களுக்கும், தொழில் செய்யும் உபகரணங்களையும் இழந்து நிற்கின்றோமே. இந்தக் கோணத்தில் கூட எமது பிரச்சனைகள் நோக்கப்படவில்லை.

எதிர் காலம் என்பதே என்ன என்று தெரியாத சிந்திக்க இயலாத ஓர் இருண்ட உலகில் இப்போது நின்று கொண்டு இருக்கின்றோம். அடுத்த வேளை உணவு கூட இல்லாமல் எம்மில் பலர் தவிக்கின்றனர். நாங்கள் ஒன்றும் உயிரினங்களும் சொத்துக்களையும்

இழக்க வில்லைதான், ஆனாலும் “சுனாமி” மீனால் நேரடியாக பாதிக்கப்பட்ட மக்களின் நிலையில் இருந்து வேறு எந்த விதத்திலும் வேறப்பட்டவர்கள் இல்லை. இப்போதும் இந்த விநாயகில் கூட மனதளவில் பாதிப்படைந்து எப்போது மீண்டும் “சுனாமி” வருமோ? என்று நம்பிக்கை கூட இல்லாமல் ஒவ்வொரு நிமிடமும் செத்துப்பிழைத்துக் கொண்டு இருக்கின்றோம்.

இவ்வளவு துயர்களுக்கு மத்தியிலும் சுனாமிமீனால் நேரடியாக பாதிப்படைந்து இடம் பெயர்ந்து எமது வீடுகளில் தஞ்சம் புகுந்தள்ள கரையோர சமூகத்தை சேர்ந்த எமது உறவினர்களையும் பராமரிக்கும் கடமையும் எமக்கு உண்டு.

இப்படிப்பட்ட சூழலிலும் சுனாமிமீனால் பாதிக்கப்படாத பயம் தெளிந்த சிலர் தமது வீட்டுக் கட்டுமான வேலைகளையும் இதர வேலைகளையும் ஆரம்பித்த போது மீண்டும் “சுனாமி” வருகின்றது என்று பரப்பப்பட்ட வதந்திகளால் வேலைகள் அனைத்தும் மீண்டும் இடைநிறுத்தப் பட்டது. இந் நிலையில் நாங்கள் “கைக்கெட்டிய பொருள் வாய்கெட்டாதது” போல்தான் இருக்கின்றோம். இது போன்ற நிகழ்ச்சிக்கு உதாரணமாக கடந்த 28.01.2005ல் கிழக்குப் பிராந்தியத்தில் பரவிய வதந்தியைக் குறிப்பிடலாம்.

இப்போது மட்டும் இன்றி நாட்டில் இவ்வாறான சூழல்கள் ஏற்படும் ஒவ்வொரு சந்தர்ப்பத்திலும் இவ்வாறு எம்மைப் போல் தினத் தொழில்களில் ஈடுபட்டு வாழ்கின்ற சமூகத்தினை கவனிப்பதே கிடையாது. எங்காவது துயரங்களும் பிரச்சனைகளும் இலையறைய காய்களாகவே காணப்படுவதால் இவற்றைப் பற்றி யாரும் கவனிப்பதும் இல்லை. அக்கறை கொள்வதும் இல்லை.

எமது சமூகப் பிரச்சனைகளும் உங்களால் கவனிக்கப்பட வேண்டும். அக்கறை கொள்ளப்பட வேண்டும். எமது தேவைகளும் பூர்த்தி செய்யப்பட வேண்டும். என்பதே எமது வேண்டுகோள்.

ரா.சுபோஜா

கருவேப்பங்கேணி கலை கழகம்,
முன்றாவது கண் உள்ளூர்
அறிவுத்திறன் செயற்பாட்டுக் குழு.

உனக்கே நியாயமா...?

அன்பு என்றால் என்ன என்று

தெரியாமல் இருந்த எம்மை

அன்பு எனும் பாசமழையில்

நனைந்து இன்புறச் செய்து

அன்பு என்ற ஒரு பாசமுள்ள

உணர்வை ஏற்படுத்தினாயே

எங்கள் கடல் தாயே

உனது அலைகள் ஓயாமல்

இருந்ததைக் கண்டு மகிழ்ந்தோம்

உன் அலைவந்து போனவுடன்

மண்ணில் விழுந்த உன்

அலைச்சுவடுகளில் மகிழ்ந்து தவழ்ந்தோம்

உனது சிறு செல்வங்களை ஏன் அழித்தாய்?

உயிர்களையெல்லாம் ஏன் எடுத்தாய்?

உன் கொடூர அலையினால்

உன் உயிர் பசியைத் தீர்த்துவிட்டாயே

இது உனக்கே நியாயமா?

ஆர். திவ்வியா,
கருவேப்பங்கேணி சிறுவர் கழகம்

சுனாமியில் எனது அனுபவம்

இயற்கை அனர்த்தங்களின் அழிவுகளையும் விளைவுகளையும் வாய் மொழி பேச்சு மூலம் கேட்டறிந்த எமக்கு இந்த சுனாமி எனும் பேரலையின் தாக்கம் பெரும் அதிர்ச்சியையும் அச்சத்தையும் ஏற்படுத்தியது. மகிழ்ச்சி என்னும் மலையேறிக் கொண்டிருந்த எம்மை மரணபயம் என்னும் மடுவுக்குள் தள்ளியது இந்த சுனாமி.

நானும் இந்த சுனாமியினால் நேரடியாகப் பாதிக்கப்படாவிட்டாலும் மறைமுகமாக ஏதோ ஒரு வகையில் பாதிக்கப்பட்டதை என்னால் உணர முடிந்தது. எப்பொழுது அலை வருமோ நாம் எங்கே செல்வோமோ அல்லது அலையில் சிக்கி சாவோமோ என்ற பீதியும் பித்தத்தலுமே என்னுள் காணப்பட்டது. எங்கு பார்த்தாலும் அழுகையும், அலறலுமாய் என்னை சுற்றி காணப்பட்டது. அந்த சூழ்நிலையில் இருந்து என்னால் மீள முடியவில்லை.

இதனால் என் மனம் அழுத்தம் நிறைந்ததாகவும் அச்சத்துடனும் காணப்பட்டது. இதிலிருந்து எம்மால் மீள முடியுமா என்று நான் சிந்தித்த வேளையில் தான் முன்றாவது கண் உள்நுள் அறிவு திறன் செயற்பாட்டுக் குழுவின் இணைப்பாளர் ஆகிய விரிவுரையாளர் ஜெயசங்கர் ஆசிரியரிடம் இருந்து எமக்கு அழைப்பு விடுக்கப்பட்டது. அதை அறிந்து அங்கு நாம் சென்ற போது அவர் எங்களை அழைத்து இங்கு சுனாமி பேரலையினால் பாதிக்கப்பட்ட மக்கள் அதிகமாக அகதி முகாம்களில் காணப்படுகின்றார்கள். அவர்களில் அதிகமாக சிறுவர்கள் காணப்படுகின்றனர். இந்த அனர்த்தத்தின் மூலம் அவர்கள் உடல் உளரீதியாக மிகவும் பாதிக்கப்பட்டிருப்பதாகவும் அவ்வாறு காணப்படும் சிறுவர்களில் மன நிலைகளை மாற்றி அவர்களை மகிழ்ச்சியாக வைத்திருப்பதுடன் அவர்களின் தேவைகள், குறைகளை அறிந்து நம்மால் இயன்ற உதவிகளைச் செய்ய வேண்டும் எனவும் இது முன்றாவது கண் உள்நுள் அறிவுதிறன் செயற்பாட்டு குழுவின் முக்கிய கடமை எனவும் கூறினார்.

இதைக் கேட்டவுடன் எனக்கு வியப்பாக இருந்தது. ஏனெனில் முன்றாவது கண்ணின் அதிகமான அங்கத்தவர்கள்

சுனாமியின் தாக்கத்தில் நேரடியாகவே பாதிக்கப்பட்டவர்கள். மறைமுகமாக பாதிக்கப்பட்ட எமக்கே இவ்வளவு மன அழுத்தங்களும், கவலைகளும் என்றால் இவர்களுக்கு எப்படி ஆறுதல் சொல்லுவது என்று நான் நினைக்கையில் ஜெயசங்கர் ஆசிரியர், அவர்களையும் அழைத்து மற்றவர்களுக்கு ஆதரவு கூட்டி அவர்களை மகிழ்விக்க கூறிய போது எனக்கு மிகவும் திகைப்பாய் இருந்தது.

எனினும் எல்லோரும் ஆமோதித்தபோது நானும் சம்மதித்தேன். எனது நகரத்தில் மட்டுமின்றி வேறு பல இடங்களுக்குச் சென்றும் பயிற்சிப் பட்டறை நடத்த வேண்டும் எனவும் கூறினார். இதற்குத் தேவையான வாகன வசதிகளை யுனிசெப் நிறுவனம் எங்களுக்கு வழங்கியது. இதனால் நாங்கள் பல இடங்கள் சென்று பயிற்சிப் பட்டறை மேற்கொள்ள வசதியாக இருந்தது. 06.01.2005 அன்று காலை எங்கள் பயிற்சிப் பட்டறை பயணம்



ஆரம்பமானது. இதில் 3 பிரிவுகளாக குழுக்கள் பிரிக்கப்பட்டன. துகெளரிஸ்வரன் தலைமையில் ஒரு குழு வாழைச்சேனை செல்வதற்கும், ஜோ.கருணேந்திரா தலைமையில் களுவாஞ்சிக்குடி செல்வதற்கும், ரா. சுபோஜாவின் தலைமையில் நகர் முகாம்களுக்குமாக 3 குழுக்கள் பிரிக்கப்பட்டு அவை செயற்படத் தொடங்கின. அதில் நான் வாழைச்சேனை பகுதிக்கு அனுப்பப்பட்டேன். ஒவ்வொரு முகாமிற்கும் இருவர் விதிம் 6 முகாம்களில் ஆட்களை இறக்கி விட்டனர். அதில் ஸ்ரீபன் எனும் சகோதரனும் என்னோடு இறக்கி விடப்பட்டான். முதலில் 10:30 மணியளவில் எங்கள் பயிற்சிப் பட்டறை ஆரம்பமானது.

நான் முதன் முதலாக நிகழ்த்திய பயிற்சிப் பட்டறையானதால் சிறிது பயம் காணப்பட்டது. இருப்பினும் அதை பொருட்படுத்தாமல் நான் முதலில் அங்கிருந்த சிறுவர்களை விளையாட அழைத்த போது அவர்கள் முகத்தில் தெரிந்த மகிழ்ச்சி, ஆர்வம் முதலியவற்றால் எனது பயம் எங்கோ தூரத்தில் ன்றியப்பட்டது. அவர்களுடன் பழகி விளையாடியபோதுதான் அவர்களின் கஸ்டங்களின் முன்னால் எமது தன்பம் தாசி போன்றது என்பது எனக்குப் புரிந்தது. அது மட்டுமன்றி எனது மனம் மிகவும் மகிழ்ச்சியாகவும் மன அழுத்தங்கள் அனைத்தும் நீங்கியதை உணர முடிந்தது. இவ்வாறு நாங்கள் சென்று விளையாடுவதன் மூலம் அச் சிறுவர்களும் தங்கள் கவலைகளை மறந்து எம்முடன் விளையாடுகிறார்கள். என்பதும் எனக்கும் புரிந்தது. அப்போதுதான் ஜெயசங்கர் ஆசிரியரின் இச் செயலுக்கான விளக்கமும் எனக்குப் புரிந்தது. இதனால் எனக்கு இவ்வாறு சிறுவர்களுடன் பழகுவது மிகவும்

பிடித்திருந்தது. இதை நான் ஆசிரியரிடமும் கூறினேன். இதை தொடர்ந்து செய்யவும் விருப்பம் தெரிவித்தேன். இப்படியாக நாங்கள் பல முகாம்களுக்குச் சென்று பல பயிற்சிப் பட்டறைகளை மேற்கொள்ள முடிந்தது. இப்பயிற்சிப் பட்டறை மூலம் நானும் பல பயன்களை அடைந்தேன். சிறுவர்களை அணுகும் முறை அவர்களுடன் பழகும் விதம், அவர்கள் விரும்புவது போன்றவற்றையும் மனிதர்களின் நடத்தை, சிற்சிலருடன் பழகும் விதம் போன்றவற்றையும் கற்றுக்கொள்ள கூடியதாயிருந்தது.

ரா. தனுஜா,

கருவேப்பன்கேணி சிறுவர் கழகம்

மார்ச் - 2005

கடலே எம்மை வாழவிடு

அன்பெனும் ஒளியாய் பறவை போல் பறந்து திரிந்த சிறுவர்களை பறக்கமுடியாத பறவை போல் அநாதை சிறுவராய் ஆக்கியதன் காரணம் தான் என்ன? பறக்கும் பறவைக்கு இவ்வுலகில் சுதந்திரம் கொடுத்துள்ளார்கள். ஆனால் அப் பறவைகளை கூண்டில் அடைத்தால் பறவைகளின் சுதந்திரம் பறிக்கப்பட்டது. கூண்டில் அடைபட்ட பறவை போல் சிறுவர்களை அநாதை எனும் கூண்டில் அடைபட்ட பறவை ஆக்கிவிட்டாய். கடற்கரை ஓரங்களில் அன்பிலும் சுதந்திரத்திலும் முழுகித்திரிந்து விளையாடிய சிறுவர்களை கடல் பெருக்கென உருவெடுத்து உயிரையும் அன்பையும் சுதந்திரத்தையும் ஏன் பறித்துவிட்டாய்.

பல வருடங்கள் அன்பையும், பாசத்தையும் பொழிந்து வாழ்ந்து கொண்டிருந்த இவ்வுலகில் கண் முடித்திற்கும் ஒரு விநாடியில் அன்பையும் பாசத்தையும் முறிவடையச் செய்தாய் அகிலமெல்லாம் சிறுவர்களே இந்நாட்டின் எதிர்காலத்தை கட்டியெழுப்புவார்கள் என்று நம் பியிருந்தவர்களை ஏன் சுனாமியே நம்பிக்கையை முறியடித்தாய். அந்த சிறுவர் களின் வாழ்க் கையை கடலில் விழுந்து முழுகிய கல் போல் ஆக்கிவிட்டாயே. அவர்களின் எதிர்கால லட்சியம், கனவுகளை ஏன் அழித்து விட்டு சென்றாய். காலங்களில் வசந்த காலப் பறவையாய் சுற்றித்திரிந்த சிறுவர்களை சிறகை உடைத்து அவர்களின் வாழ்க்கையை பாழாக்கிவிட்டாயே.

குனியக்காரர் ஊரை அழித்து தான் நலமாக இருப்பது போல் நீயும் ஊரை அழித்துவிட்டாயா. சுனாமியே, உன்னால் எவ்வளவு வேதனைகள், எவ்வளவு துன்பங்கள் அந்த துன்பங்களையும் வேதனைகளையும் சுமந்து வாழ்ந்து கொண்டிருப்பதை அறிந்து கொள். இன்னும் உன்னால்

அழிவுதானா இந்த அழிவுகளை ஏற்படுத்துவதை நிறுத்திவிடு. மென்மேலும் அழிவுகளை ஏற்படுத்தி சிறுவர்களை மீண்டும். அழித்துவிடாதே.

பணம் பாதாளத்தை நோக்கி பாய்வதை போல நீ ஊரை நோக்கி பாய்ந்து விட்டாயே நீ இன்னும் அழிவுகளை தந்தால் எஞ்சியிருக்கும் உயிர்களும் அழிந்து விடும். ஏனைய உயிர்களையும் பறித்துவிடாதே. பூமி எனும் கோளில் மட்டுமே உயிர்கள் வாழ்கின்றன. கடலே உன்னால் ஏனைய கோள்களை போன்று ஆகிவிடுமோ எனும் அச்சம் ஏற்படுவதற்கு வழிவகுத்து விட்டாயே. சந்தோஷ கோலமென இருந்த சிறுவர்களின் வாழ்க்கையை பாதாள குழியினுள் இட்டது போல கடலே ஊற்றாய் பெருக்கெடுத்து அழித்து விட்டாய். கடற்கரை தாயே உன்குழந்தைகள் என்ன பாவம் செய்தார்கள் இளம் பிஞ்சு குரும்பைபோல் இருந்த சிறுவர்களின் வாழ்க்கை அழிந்ததன் காரணம் என்ன?

உன்னையே நம்பி உன்னையே தெய்வமாக மதித்து கடலே உனக்கு பூசை பல செய்து உன்னை முற்றுமுழுதாக நம்பிய ஏழைத் தொழி லாழிகளின் வயிற்றை வெறுமையாக்கியதன் காரணம்தான் என்ன? இனி மேலும் எங்களுக்கு அழிவு வேண்டாம் கடலே இனி மென்மேலும் உன்னால் அழிவு ஏற்படக்கூடாது. உன்னை நம்பி நம்பிக்கையுடன் புறப்படும் எங்களை மீண்டும் அச்சம் கொள்ள துணிந்து விடாதே. மீண்டும் நீ கரையை நோக்கி வந்துவிடாதே. நீ ஊரை அழிக்கும் எண்ணங்களை மாற்றிவிடு எங்களை வாழவிடு.

ரா. கஜேந்திரன்,
சீலாமுனை சிறுவர் கழகம்

ஏன்?

விடிவைத்தந்த கடலன்னை
இடியை இன்று தந்ததேன்?
வாழ்வைத்தந்த வலைகளும்
வடிந்து வறண்டுகிடப்பதேன்?

பணம் நிறைந்த கடலுமே
பீணம் நிறைந்து கிடப்பதேன்??
பாசமான பாலகன்
பற்றை தன்னில் கிடப்பதேன்?

பாலன் பிறந்த வேளையில்
பாகுலகே அழிந்ததேன்?
தாளம் போட்ட கடலலை
தடையை மீறி வந்ததேன்?

தரிசான நிலங்களால்
தண்ணீரும் நிறைந்ததேன்?
பெண்கள் தாணும் அதிகமாய்
பேரலையில் இறந்ததேன்?
உடன்பிறந்த பிறப்பும்
உடைகளின்றி கிடந்ததேன்?

உதவிக்கேட்க எங்களை
உப்புக் கடலும் வைத்ததேன்?

உதவி நாங்கள் கேட்டிட
ஊழல் இங்கு நடந்ததேன்?
உதவி செய்ய வந்தவன்
ஊன்றி இங்கு நின்றதேன்?

உரிய உதவி செய்யவன்
ஊக்கமின்றிக் கிடப்பதேன்?
உப்பு நிறைந்த கடலலை
ஊரவரைக் கொன்றதேன்?

உன்னை நாமும் நம்பியே
உயிரை இன்று இழந்ததேன்?
உரிமையுடன் கேட்கின்றேன்
உரக்கச் சொல்வாய் நீயுமே!

இத்தனையும் கேட்டுமே
இதயம் இன்னும் ஆறல்ல
நாணம் கேட்ட கேள்விக்கு
பதிலும் இங்கே கிடைக்கல.

ரா. தனுஜா,
கருவேப்பப்பங்கேனி சிறுவர் கழகம்

என்னவாக எழுத

சுனாமியே உன்னை நான்
என்னவாக எழுத
கவிதையாகவா!

இல்லை என்றால்
கட்டுரையாகவா!

இல்லை என்றால்
கதையாகவா!

இல்லை என்றால்
விடுகதையாகவா!

சுனாமியே உன்னை நான்
என்னவாக எழுத

உலகில் வாழ்ந்த
அப்பாவி உயிர்களை
பலி எடுத்த கடவுள் என்று எழுதவா!

சுனாமியே உன்னை நான்
இனி என்னவாக எழுத?

வல்ல தெய்வம் வகுத்த விதியா?

முற்றமெல்லாம் வந்தாடினாய் -
கடலே
சுற்றங்களைக் கொண்டோடினாய்
சத்தமின்றிக் கரையேறினாய் -
எங்கள்
சந்ததியைக் கொண்டோடினாய்
சுனாமி சுழன்றாடிய வேளை
சுவாமிகளே விழி முடியதேன்
எமக்கு
சமாதியாகக் கடல் மாறியபோது
சாமிகளே மௌனமானதேன்?

ஐயோ!

வல்ல தெய்வம் நீங்கள் யாரும்
வகுத்த விதியா? - இல்லையிது
வல்லரசேதும் எமக்குச்
செய்த சதியா?

உணவாய் எமக்கு மீனைத் தந்து
ஊதியமாய் கேட்டாய் உயிரை
பிணமாய் எம் உறவை மிதக்க
வைத்து
ஆட வைத்தாயடி எங்கள் ஊரை
வெறி கொண்டு நீ முசியதாலே
பறிபோனது பல ஆவி
நெறி கெட்டு நீ ஆடியதாலே
வலி கொண்டெங்கள் மேனி
இது நாள் வரையும்
உனது அழகை
பார்த்து பார்த்து
மெய் மறந்தோம்
இனிமேல் உனது மடியில் ஏற
உயிரை வெறுத்தே
படகெடுப்போம்!

வ. கின்பரதி,
அமிர்தகழி

சுனாமி

உண்ண உணவு தந்து
எம்மைக் காத்த கடல்தாயேயு
அன்பை அறியாத எம்மை
அரவனைத்தவளேயு
படகோட்டியின் பாதுகாவல்
ஆவனவளேயு
உம்மைப் பார்க்க வந்த எம்மைப்
பந்தாடிப் பசிதீர்த்த பாரிய
அலையேயு

த. சிறீக்காந்த்

கருவேப்பங்கேணி சிறுவர் கழகம்

ஆழிப் பேரலைகளில் அகப்பட்ட முன்றாவது கண்ணின் முதுசங்கள்

முன்றாவது கண் உள்ளூர் அறிவு திறன் செயற்பாட்டுக் குழுவின் பிரசுரங்கள், நூல்கள், ஆவணங்கள், கையெழுத்துப் பீதிகள், வாசகர் கடிதங்கள், கூத்து ஏடுகள், ஒளி, ஒலிப் பேழைகள், வாத்தியங்கள் பாரம்பரிய அரங்கச் செயற்பாடுகளுக்கான சாதனங்கள் என்பன பேரலைகளில் அகப்பட்டு அழியுண்டு போயினும் அலைபோல் ஓயாது எம் செயல்வாதம் தொடர்கின்றது.

முன்றாவது கண் தொடர்பான உங்கள் கருத்துக்களை எமக்கு எழுதுங்கள்

ஆசிரியர்

துணிவுகொரு!

கடலே உனக்கு எங்கிருந்து வந்தது இந்த துணிவு?
உனக்கு யார் அழைப்பு கொடுத்தார்கள் ஊர்மக்களை
அழித்து வீடு என்றா!
உனக்கு அனுமதி கொடுத்தது யார்? பதில் கூறுகடலே!
மக்களை தன்பத்தில் ஆழ்த்திவிடவேண்டுமென்றா?
அல்லது மக்களை கொடுமைப்படுத்த வேண்டுமென்றா?
நீ யார் அனுமதியுடன் வந்தாய். வந்து ஏன் ஊர்மக்களின்
உயிரையும் சந்தோஷத்தையும் பறித்து விட்டே சென்றவிட்டாய்
நீ ஊருக்கு வந்ததால் மக்களுக்கு ஏற்பட்டது அச்சம்
மக்கள் துணிந்து ஊருக்கு செல்ல பயப்பிடுகிறார்கள்
அவர்கள் உன்னை நம்பி நம்பிக்கையாய் இருந்தார்கள்
கடலே நீ பெருக்கெடுத்து ஊருக்கு வந்ததால்
கடலே அவர்களுக்கு உன்னை நம்பிவர அச்சமாய் உள்ளது
அந்த அச்சத்தை போக்க வழிதான் என்ன?
அவர்களிடம் இருந்த ஆசை, சொத்து என்பவற்றை அழித்து
ஏழையாக்கிவிட வேண்டும் என்பது தானா உன்னுடைய குறிக்கோள்
அந்த மக்கள் அவர்களின் ஊரில் சென்று மீண்டும் சொத்துசேர்த்து
வைத்திருக்கும்போது மீண்டும் பெருக்கெடுப்பாயா பதில்கூறு கடற்கரை தாயே
அவர்கள் துணிந்து வீடுகட்டி உயிர்வாழ துணிவு கொடுப்பவர் யார் உள்ளார்?
அவர்கள் நம்பிக்கையுடன் வாழ நம்பிக்கை கொடுப்பவர் யார் உள்ளார்
அவர்களுக்கு துணிவு, நம்பிக்கை கொடுக்க புறப்படு கடற்கரைதாயே.

ரா. கஜேந்திரன்,
சீலாமுனை சிறுவர் கழகம்

இனிவரும் சுனாமிக்கு.....

ஆழ்க்கடல் பேரலையே!
ஆழ்க்கடல் பேரலையே!
இயற்கையின் அழகு என்று சொன்னான்
சுனாமிக்குப் பின் சொல்வகின்றேன்
பாலைவனம் என்று
இனி வரும் சுனாமிக்கு
பாலைவனமாக மாறவது
சீலாமுனையா? உப்போடையா?
மட்டிக்கழியா? முகத்தவாரமா?
மோ. குகதாஸ்,
சீலாமுனை சிறுவர் கழகம்

சுனாமியின் தாக்கத்தினால் புலம்பெயர்க்கப்பட்டு உள்ளத் தாக்கங்களுடன் நலன்புரி நிலையங்களில் தொங்கு வாழ்க்கை வாழ்ந்து வரும் மக்களின், குறிப்பாகச் சிறுவர்களின் உளநலச் செயற்பாடுகளில் முன்றாவது கண் உள்ளூர் அறிவுத் திறன் செயற்பாட்டுக் குழுவின்ராகிய நாம் கடந்த 27.12.2004 ஆம் திகதி முதல் ஈடுபட்டு வருகின்றோம்.

இத்தகைய எமது உளநலச் செயற்பாடுகளின் ஆரம்பக் கட்டங்களில் நலன்புரி நிலையங்களில் வாழ்ந்து வரும் சிறுவர்கள் பலர் தமது மனப்பதிவுகளை வரைதரளில் காட்சிகள் மூலமாக வெளிப்படுத்தினார்கள். இவ்விதம் அவர்கள் வெளிப்படுத்திய மனப்பதிவுகள் சில.....

சிறுவர்களின் உள்ளத்தை வெளிப்படுத்தும் வரைதல்கள் ஆக்கபூர்வமான எதிர்காலத்தை உருவாக்குவதற்கான செயல்வாதத்தின் அத்தியாவசியத் தேவையை உணர்த்தி நிற்கின்றன.



சுனாமி இயந்திரம்

மாணவரின் குறியீடு

சு. கதாசரணி





கீர் ஓடைக்கு குறுக்கே ஒரு பாதை



மட்டக்களப்பின் ஆழிப்பேரலையால் பாதிப்பிற்குள்ளான பெரிய உப்போடை, சின்னஉப்போடை கிராமங்களுக்கிடையில் உள்ள கீர் ஓடையினை மறித்துச் சனாமியின் பின்னர் புதிதாக போடப்படும் பாதையின் நிறற்படமே கிது. கிவ்வாறு போடப்படும் பாதை ஓடையின் ஒரு பகுதியை வற்றச் செய்வதுடன், கூடவே உள்ள கண்டல் தாவரங்களையும் அழித்து விடும்.

கியற்கை ஒழுங்கை உணர்ந்துகொள்ளாத எந்தச் செயற்பாடுகள் சனாமியின் போது பேரழிவினைக் கொண்டு வந்ததோ அத்தகைய செயற்பாடுகள் கின்னும் விரிவாகவும், துரிதமாகவும் மீள் கட்டுமானம், மீள் குடியேற்றம் என்ற பெயரில் செய்யப்படுவதன் குறியீடே கீர் ஓடைக்கு குறுக்கான கிந்தப் பாதை.